

Pravdivý príbeh chlapca, ktorý spadol do bazéna na blahorečenie.

V dňoch pred blahorečením Mons. Álvara del Portilla sa medzi pútnikmi rozširovala rýchlosťou svetla príhoda len jednoročného peruánskeho chlapca Francisca Villa Corta, ktorý práve prišiel do Madridu a bojoval medzi životom a smrťou po nešťastnom páde do bazéna.

11.05.2016

Amelia Morillo-Velarde a Roxana Salazar, Chana, sa stretli náhodou v Mexiku, kde sa obe dočasne nachádzali kvôli práci svojich manželov. Začali sa stretávať v parku so svojimi malými deťmi a stali sa blízkymi priateľkami, no nakoniec sa každá vrátila do svojej krajiny, Madridu a Limy.

Keď sa v roku 2014 dostal na verejnosť dátum blahorečenia dona Álvara del Portilla, 27. september, rodina Salazar sa rozhodla prejsť cez veľkú mláku a zúčastniť sa týchto udalostí, konajúcich sa v Madride a Ríme. Bláznovstvo, keď si človek predstaví, že rodina Salazar by cestovala so svojimi ôsmimi deťmi, z ktorých všetky boli ešte nepľnoleté. Napriek tomu, láska a náklonnosť k blahorečenému dokázali viac, a tak sa začali prípravy.

Chana povedala o ich blížiacej sa ceste svojej priateľke. „Mám tri deti,“

hovorí Amelia, „takže keď mi Chana povedala, že prídu do Madridu s ôsmimi deťmi, pomyslela som si: "Kam pôjdu s toľkými deťmi?" Preto sme sa rozhodli pozvať ich do nášho domu. Nevedeli sme ako to všetko usporiadame aby sme mali miesta na spanie pre toľkých ľudí, ale niečo vo vnútri mi hovorilo, že to musím urobiť. A naozaj, boli sme veľmi spokojní a šťastní."

Prišli 25. septembra o 6 hodine ráno. Po dlhom lete a privítaní si odpočinuli až dopoludnia. Popoludní, boli obidve matky v izbe Amelie, kde si Chana vyberala oblečenie na omšu, ktorá sa mala konať v Ríme po blahorečení, pretože jej rodina mala na starosti priniesť obetné dary. Potom ako zišli dole na prízemie, Chana zostala rozrušená, pretože nevidela malého Francisca. Ona a jej manžel ho začali ustarostene hľadať.

Amelia sa pozrela smerom k bazénu, pretože si myslela, že tam mohol spadnúť. Z miesta, kde bola, zazrela tieň pod veľkým čiernym nafukovacím kolesom vo forme pneumatiky. Opisuje to takto: „Kým som bežala k bazénu, hovorila som si: „Nie, prosím, nie, prosím!“ Dieťa bolo v rohu bazéna, vedľa tuje, plávajúc dolu hlavou a bez pohybu. Vzala som ho za pravú nohu a vytiahla ho z vody. Chlapček neprejavoval žiadne vonkajšie známky života. Bol v bezvedomí, bledý a nereagoval na žiadny podnet.“

"Keď ho zbadal jeho otec, začal kričať. Vzal dieťa do svojho náručia a zatriasol ním. Bol akoby nehybnou bábikou. Okamžite pribehli ostatní súrodenci spolu s matkou a všetci plakali. Otec a ja sme si mysleli, že chlapček je mŕtvy, ale jeho matka mala stále nádej, klakla si vedľa telička dieťaťa, otočila ho a chlapček

vyvrátil vodu. V rovnakom čase, Chana povedala všetkým svojim deťom, aby sa modlili k Don Álvarovi. Spomínam si, že sedemročná Mari Paz prišla s plačom ku mame a povedala: "Videla som ho, chcel svoju hračku, videla som ho...". Chlapec šiel k bazénu, pretože videl kačičku plávajúce vo vode."

Príchod Rafaela

Kým sa nahlas modlili Otče Náš, objavil sa neznámy muž, ktorý začal oživovať dieťa a poskytol mu prvú pomoc. Práve robil nejaké údržbárske práce okolo domu neďaleko. Keď počul krik, odhodil nástroje, bežal a zazvonil na dvere, kde mu otvorila jedna z dcér Amelie.

"Bola som šokovaná," pokračuje Amélia, „pretože som ho nepočula, ani nevidel prichádzať. Bolo to ako zjavenie a myslela som si, že to bol anjel ... dar z nebies od Boha. Neskôr som sa dozvedela, že sa volá Rafael a

žije v Barajas, ale pôvodom je z Peru a na naše šťastie tam slúžil ako dobrovoľník v hasičskom zbore. Povedal mi, že patrí do bratstva *Hermanidad del Señor de los Milagros*, veľmi uctievaného v Lime.

Rafael vdýchol vzduch do dieťaťa, ale nestlačil mu hrudník, pretože by to mohlo byť nebezpečné, keďže je taký malý. Požiadal o deku a priniesla som mu ju. Chlapček začal mať v tvári lepšiu farbu. Tiež nám bol psychickou podporou v týchto ťažkých okamihoch a vďaka nemu som sa upokojila. "

O pätnásť minút neskôr prišla polícia a konštatovali, že chlapec je na tom veľmi zle, mal srdcovú zástavu. Mysleli si, že sa nezotaví, ako to zaznamenali v ich oznámení po návrate na policajnú stanicu. Rovnako to potvrdili niekoľko dní potom aj Amelií. O päť minút neskôr už bola prítomná aj lekárska služba

Samur, ktorej trvala resuscitáciadietáťa štvrt' hodiny. Po hodine stabilizácie, mu dali respirátor a previezli ho na JIS [Jednotka intenzívnej starostlivosti] pediatrického oddelenia nemocnice La Paz v Madride.

"Celú túto dobu bola moja priateľka na kolenách a modlila sa kartičku k Álvarovi del Portillo, pripomína Amelia. V okamihu, keď som sa upokojila a prestal plakať, kľakla som si vedľa nej a vzala ruženec do rúk. Potom som spolu s rodičmi išla do nemocnice za chlapcom. Ostatní súrodenci ostali doma, pod dohľadom môjho manžela, ktorému som zavolala aby urýchlene prišiel domov z práce. "

Jednotka intenzívnej starostlivosti

Chana aj naďalej pokračovala v modlitbe kartičky pred dverami JIS a zostala tam celé hodiny, zatiaľ čo jej manžel dozeral na ošetrojúcich

lekárov a zdravotné sestry a prijímal návštevy, ktoré začali prichádzať.

Lekárka, ktorej oznámili, že chlapca našli plávajúc dole hlavou sa netajila svojim ustarosteným výrazom.

"Videli sme prejsť Francisca na nosidlách. Chystali sa urobiť mu tomografiu, mal ale veľmi dobrú farbu. Bol ružovučký kvôli horúčke," hovorí Amelia. „O polnoci sme spolu s Chaniním bratrancom šli domov a moji priatelia sa ostali modliť celú noc pri dverách JIS. Sľúbila som, že keď sa dieťa uzdraví, pôjdem na cestu sv. Jakuba."

Druhý deň, v dopoludňajších hodinách sa Chana a Eduardo vrátili do domu Amelie za svojimi deťmi.

"Chana mi povedala, že chlapcovi sa darí a že počula, ako hovorí *mama*. Dodala: "To je sila modlitby."“

Francisco bol mimo nebezpečenstva, ale stále nebolo zistené či bude mať trvalé následky.

Blahorečenie Álvaro del Portilla

Amelia navrhla Chane, aby sa napriek všetkému zúčastnili blahorečenia Álvaro del Portillo a poďakovali mu, a tak aj urobili. "Boli sme plní nádeje a veľmi pokojní," hovorí Amelia, „a počas svätého prijímania som z celej svojej duše poďakovala Pánovi za tento zázrak.“ Mnoho ľudí ich pozdravilo a povedalo, že sa modlí za Francisca.

Dňa 27.septembra, bol chlapec ešte stále na JIS, ale s veľmi dobrou prognózou. V popoludňajších hodinách sa objavil v dome Amélie Rafael, muž, ktorý zachraňoval dieťa. Išiel z domu kde pracuje aby ich mohol pozdraviť. Tam sa dozvedeli o jeho pôvode a všetkých detailoch, ktoré vďaka Božej prozreteľnosti spôsobili, že sa objavil práve v tom správnom momente.

Na poslednú chvíľu dostali telefonát z nemocnice, kde im oznámili, že

dieťa bolo mimo nebezpečenstva a oni mohli ísť za ním. Chlapček bol veľmi nepokojný, dokonca nemohol vydržať ani hadičky, ktoré mal napojené a mali ho presunúť z oddelenia. Jeho rodičia sa ponáhľali aby mohli byť s ním. Samotní lekári boli prekvapení, že prežil.

Prepustenie Francisca z nemocnice

"V pondelok 29. septembra bol deň sv. Rafaela, pokračuje Amelia. Napadlo mi pogratulovať Rafaelovi cez Whatsapp, a tak sme spolu s Chanou hľadali na Google nejaký obrázok, ktorý by sme mu mohli poslať. Myslela som si: "Dnes, na deň sv. Rafaela, prepustia Francisca z nemocnice!" a povedala som to aj mojej priateľke. Po tom, ako sme to zadali do vyhľadávača, zistili sme, že archanjel je patrónom pútnikov a jeho meno v hebrejčine znamená "*Boh lieči*" alebo "*liek od Boha*". V ten istý deň, bol Francisco prepustený z

nemocnice, v plnom zdraví a bez akýchkoľvek následkov."

Francisca priviezli domov o 5:15 a všetci mu išli naproti privítať ho. Potom šli navštíviť Rafaela a priniesli so sebou aj chlapca. Tam sa stretli a spoznali s jeho rodinou pri milom stretnutí medzi Chanou, Rafaelom a Franciscom.

Rím

Rodina Villa Corta cestovala do Ríma 29. septembra tak, ako to mali v pláne. Malý Francisco mal sériu horúčiek, a tak išli na kliniku, kde mu urobili testy. Intenzívne prosili blahoslaveného, aby mu horúčky ustúpili, a on sa čoskoro zotavil. Boli to vzrušujúce a emotívne dni. Tam boli pri telesných pozostatkoch blahoslaveného Álvara, spoznali čilského chlapca, ktorému sa stal zázrak, na základe ktorého sa otvorili dvere k blahorečeniu a mnoho ľudí ich prišlo s láskou pozdraviť. Dňa 10.

októbra sa vracali do Madridu, aby mohli v nasledujúci deň odletieť do Limy. Po príchode z letiska sa opäť stretli s Rafaelom a celou rodinou Amelie. Po tejto udalosti sa stali všetci súčasťou niečoho veľmi mimoriadneho, čo ich bude držať pohromade po zvyšok ich života.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/pravdivy-pribeh-chlapca-
ktory-spadol-do-bazena-na-
blahoreceni/](https://opusdei.org/sk-sk/article/pravdivy-pribeh-chlapca-ktory-spadol-do-bazena-na-blahoreceni/) (17.03.2026)